

Ibland svängigt, ibland tråkigt

Norrtälje Elitkapell

Oskapliga låtar

Oktober

Ttt tag i början av den här skivan får man verkligen bra av Norrtälje Elitkapell.

Det är när Malanda Gassamas trummor och två krumhorn förvandlar låten En gång i min ungdom. Det är ett sådant tryck och en sådan rytm i den gamla låten att man känner sig hög en lång stund.

Men innan skivsidan ens är slut har man fallit i marke igen.

Jag har under det här årtiondet hört väldigt många skivor som försökt att kombinera svensk folkmusik med 70-talets värld. Några har lyckats, många har misslyckats.

Om Norrtälje Elitkapell verkligen försöker på Oskapliga låtar, vet jag inte. Det låter så i En gång i min ungdom. I så fall har de misslyckats.

Det finns förstås en del som tyder på att det där bara är en godbit som kapellet slängt in för att fresta lite. Kanske försöker de egentligen spela vidare i traditionen från dansbanorna i början av 1900-talet.

I så fall har de säkert lyckats. Men knappast gjort någon spännande musik. Oskapliga låtar är helt enkelt en skiva med ganska välgjord svensk folkmusik. Ibland svängigt, ibland tråkigt.

Tyvär sjunger Norrtälje Elitkapell varken speciellt ofta eller speciellt bra. Det är mest instrumentalt. Och för de flesta öron blir det ganska tråkigt efter ett tag.

Fast på någon lövad dansbana i trakten av Norrtälje svänger det säkert!